

Piski Ewangelik

*Miesięcznik Parafii Ewangelicko - Augsburskiej
w Pisz*

*Październik
Nr 193 10/2026*

*Hasło roku:
Bóg poweidzia! Oto wszystko nowym czynię.
Obj 21,5*

2026
**ROK NABOŻEŃSTWA
EWANGELICKIEGO**

„Chrystus wyzwolił nas, abyśmy w tej wolności żyli. Stójcie więc niezachwianie i nie poddawajcie się znowu pod jarzmo niewoli” (Ga 5,1).

Październik wita nas w kościołach pięknym i barwnym akcentem. Stoły ołtarzowe w naszych parafiach po brzegi wypełniają się warzywami, owocami i bochenkami świeżego chleba. Przeżywamy Dziękczynne Święto Żniw. Przynosimy Bogu wdzięczność za plony ziemi, przypominając sobie, że wszystko, co nas karmi i utrzymuje przy życiu, jest Jego darmowym darem. Człowiek sieje i pracuje, ale to Bóg daje wzrost.

Dokładnie tę samą prawdę – tylko w wymiarze duchowym – odkrywamy na koniec miesiąca, kiedy świętujemy Pamiątkę Reformacji. Słowa apostoła Pawła idealnie łączą te dwa święta w jedną całość. Bo tak jak pole nie zapracuje samo na deszcz i słońce, tak człowiek nie jest w stanie wypracować sobie zbawienia i Bożej miłości.

Przez lata ludziom wmawiano, że na niebo trzeba ciężko zasłużyć – zbierać punkty za dobre uczynki i żyć w ciągłym strachu przed Bożym gniewem. Paweł nazywa to wprost: „jarzmem niewoli”. To życie pod wieczną presją religijnego przymusu. Ewangelia przynosi jednak całkowite wyzwolenie. Chrystus mówi nam w tym miesiącu: Twoje duchowe żniwa zostały już zebrane na krzyżu. Jesteś bezpieczny, kochany i wolny za darmo.

Po co nam ta wolność? Nie po to, by leniuchować. Kiedy rolnik zbierze plony, cieszy się nimi i dzieli z bliskimi. Podobnie chrześcijanin, który poczuje się bezpieczny w ramionach Boga, wreszcie przestaje kręcić się wokół własnego strachu. Zyskuje wolność, by dzielić się miłością z innymi. Nie pomagamy bliźnim z przymusu, ale z czystej, radosnej wdzięczności.

Zaczynamy ten miesiąc od dziękczynienia za chleb na stole, a kończymy dziękczynieniem za wolność w sercu. Niech w naszej piskiej parafii nigdy nie zabraknie ani jednego, ani drugiego. Stójmy mocno w tej wolności, którą podarował nam Chrystus!

ks. Marcin Pysz

Z ŻYCIA PARAFII WRZESIEŃ

Zmiana godzin nabożeństw od 2027 roku!

Rada Parafialna Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Piszku w dniu 09.09.2026 r. podjęła jednogłośnie uchwałę o zmianie godzin nabożeństw w piskiej parafii ewangelickiej.

Zmiana wchodzi w życie od 2027 roku.

Nabożeństwo w kaplicy ewangelickiej w Piszku – 08:30

Nabożeństwo w kościele ewangelickim w Wejsunach – 10:30

Po nabożeństwach w Wejsunach będą organizowane tzw. „Kawiarenki Parafialne”, czyli spotkanie przy kawie, herbacie i ciście.

Osoby zainteresowane wyjazdem do Wejsun zapraszamy co niedziele, wyjazd spod domu parafialnego w Piszku o godz. 09:50

The graphic is a blue and yellow announcement for the Evangelical-Augsburgian Parish in Pisz. It features a bell icon and the word 'ZMIANA' (Change) in large white letters. Below it, 'GODZIN NABOŻEŃSTW' (Service Hours) is written in bold black letters on a yellow background. The text 'W PARAFII EWANGELICKO-AUGSBURSKIEJ W PISZU' (In the Evangelical-Augsburgian Parish in Pisz) is in white on a blue background. Two service locations are listed: 'KOŚCIÓŁ W WEJSUNACH' (Church in Wejsunach) with a church icon and the time '10:30' in large black digits on a yellow background; and 'KAPLICA W PISZU' (Chapel in Pisz) with a chapel icon and the time '8:30' in large black digits on a yellow background. At the bottom, a red banner with a calendar icon says 'OD 2027 ROKU!' (From 2027). The footer includes the parish logo, the name 'PARAFIA EWANGELICKO-AUGSBURSKA W PISZU', and a YouTube icon with the text 'Nabożeństwa online na kanale „Luteranie w Piszku”' (Services online on the channel „Lutherans in Pisz”).

Międzyparafialny piknik dzieci i młodzieży!

🌿 „Dziękujcie Panu, bo jest dobry!” ❤️

Dzięki uprzejmości Nadleśnictwa Pisz, w Kuliku odbył się wyjątkowy międzyparafialny piknik dzieci i młodzieży!

Był to piękny czas wspólnego śpiewu, modlitwy i skupienia wokół Słowa Bożego. Nie zabrakło także twórczych warsztatów artystycznych 🎨, wspólnej zabawy i wielu okazji do poznawania się oraz budowania nowych przyjaźni.

Dzięki zaangażowaniu nauczycieli szkółek niedzielnych, rodziców i księży blisko 40 dzieci mogło spędzić ten dzień razem, ucząc się wdzięczności Panu Bogu za wszystkie Jego dary, którymi obdarza nas każdego dnia. 🙏

Każdy uczestnik zabrał ze sobą nie tylko piękne wspomnienia, ale również własnoręcznie pomalowaną torbę bawełnianą. 🎨👜

Serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy pomogli w przygotowaniu i przeprowadzeniu naszego spotkania, a szczególnie Nadleśnictwu Pisz za gościnność i udostępnienie miejsca w Kuliku. ❤️

Wydarzenie zostało sfinansowane z Funduszu Katechetycznego Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP w ramach projektu „Mazury Blisko Boga”.

A to jeszcze nie koniec! 😊

Już teraz zapraszamy na kolejne międzyparafialne spotkanie – tym razem adwentowe! 🕯️ 🌲
My już nie możemy się doczekać! ❤️

Rozpoczęcie Roku Szkolnego

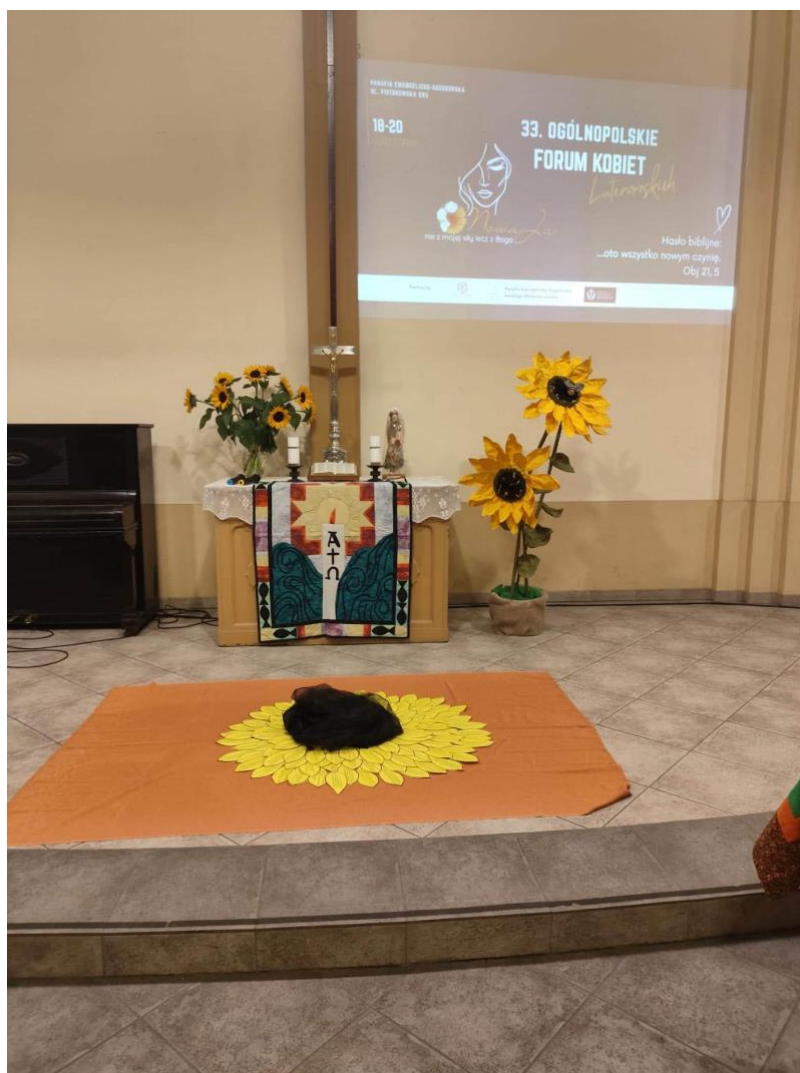
W niedzielę 13 września w kościele ewangelickim w Wejsunach dzieci i młodzież piskiej parafii rozpoczęła modlitwą nowy Rok Szkolny. Niech dobry Bóg was prowadzi i błogosławi!

Zdj. Aneta Metelska

Panie z piskiej parafii na Forum Kobiet Luterzańskich

Raz po raz pojawia się w naszym życiu „pierwszy raz”. W ten weekend również Nasza parafia doświadczyła swojego „pierwszego razu”. Po raz pierwszy od 32 lat przedstawicielki parafii w Piszcu wzięły udział w Forum Kobiet Luterzańskich, którego gospodarzem była Parafia Ewangelicka w Łodzi. Aktywny czas obfitował w ciekawe wydarzenia, warsztaty, ale przede wszystkim był to czas wspólnej modlitwy i naszego skupienia wokół Słowa Bożego. Głównym hasłem forum były słowa: **“Nowa Ja... nie z mojej siły lecz Boga”**, jakże silnie powiązane z hasłem roku 2026: „oto wszystko czynię nowym.”

Pierwszy dzień forum rozpoczęliśmy od zwiedzania Muzeum – Skansenu Białej Fabryki, który w ciekawy i piękny sposób pokazywał rozwój miasta i włókiennictwa na przestrzeni lat, poczynając od XIX wieku do lat 80-tych wieku XX. Jest to ciekawy punkt na mapie Łodzi, ukazujący rozwój przemysłu włókienniczego i przekrój warstw społecznych mieszkańców i robotników Łodzi, wśród których ogromną rolę odbywały właśnie kobiety. Każda z nas wyniosła stamtąd także coś swojego i osobistego. Tam w skansenie powróciliśmy wspomnieniami do izby dziadków i domów naszej młodości. Oczami pełnymi melancholii widziałyśmy w kuchni babcię siedzącą przy stole koło kredensu. A później, parę kroków dalej weszłyśmy do pokoju rodziców, w którym stała meblościanka z kryształami za szybą. Jeśli kiedyś ktoś z Was zawita do Łodzi pokierujcie swoje kroki do Muzeum Włókiennictwa, polecamy.

Wieczorem odbyło się spotkanie integracyjne, zakończone modlitwą Pani Anny Olek i jej figur biblijnych. W drugim dniu Forum Kobiet, oprócz różnych warsztatów opartych na haśle „Nowa Ja”, miałyśmy wspaniałą możliwość wysłuchania głównego wykładu bp Pauliny Hławiczki-Trotman, niesamowicie ciepłej i życzliwej kobiety. Pani bp prowadziła nas przez słowa Pisma Świętego i płynącej z nich nauki naszego Reformatora ks. dra M. Lutra, które wyraźnie uczą nas że to nie my zmieniamy siebie, ale czyni to w nas NASZ OJCIEC BÓG, w najlepszym dla nas czasie, który wybiera On, a nie my.

Sobotnie popołudnie spędziłyśmy na wspólnym spacerze słynną ulicą Piotrkowską, zwiedzając kawałek Łodzi i jej miejski krajobraz.

Pięknym zakończeniem tegorocznego Forum Kobiet było nabożeństwo w Kościele Ewangelickim św. Mateusza z udziałem Pań duchownych naszego kościoła i kazaniem bp Pauliny Hławiczki-Trotman.

O naszą wygodę i bezpieczeństwo zadbał niezawodny i niezastąpiony Pan Marcin, a my dziękujemy Ewangelickiemu Stowarzyszeniu Betel za pomoc w organizacji transportu. Wróciliśmy szczęśliwie do Pisz z postanowieniem: Forum Kobiet do zobaczenia za rok w Toruniu.

Zdj. Agnieszka Redzko, Lilianna Pysz, Marcin Redzko

Zapiski ze szkoły niedzielnej

Oooooo to jest niemożliwe! Gdzie te wakacje, gdzie to lato, jak i kiedy przeleciał nam czas dłuższego spania i wieczornego wysiadzania na ogrodzie przy ognisku i dosyć często wśród komarów 😊. Jednak każda pora roku ma w sobie coś pięknego i swojego, a nadchodząca jesień rozpoczyna nowy rok szkolny, czas cotygodniowych spotkań ze Słowem Bożym i naszą parafialną społecznością.

Pierwsze szkolne spotkanie odbyło się pod hasłem: „Słowo Boże jest wierne”, poznawaliśmy historię króla Hiskiasza, który ufał Panu Bogu i w nim pokładał nadzieję,

nawet wtedy gdy armia nieprzyjaciela stanęła pod murami miasta. Wrogowie wyśmiewali mieszkańców Jerozolimy, ale co gorsze śmiali się nawet z Boga. Jak musiał się czuć Hiskiasz i jego poddani, w sytuacji zagrożenia i strachu? Ale Pan Bóg jest wierny, jego Słowo jest wierne. Pan ocalił Jerozolimę, ponieważ król Hiskiasz ani na moment nie przestał Mu ufać! Gdy zdarzy się, że ktoś nam powie: Nie potrafisz! Jesteś za słaby! A może sami mamy w sobie obawy i lęk np. przed sprawdzianem czy w sytuacji, gdy jesteśmy w nowym miejscu i mamy zrobić coś po raz pierwszy. Wtedy przypomnijmy sobie króla Hiskiasza i jego postawę. Nie jestem najsilniejszy, ale mogę ufać Bogu, ponieważ jego słowo jest wierne. Pierwsze spotkanie po wakacjach to także czas, kiedy przygotowujemy sobie „listę obecności”, w tym roku będzie to drzewo naszej szkoły, naszego wzrastania z Bogiem i jego Słowem, na którym będziemy zaznaczać naszą obecność kolejnym „liściami”, nie zabrakło również miejsca dla dalekich gości, którzy co jakiś czas

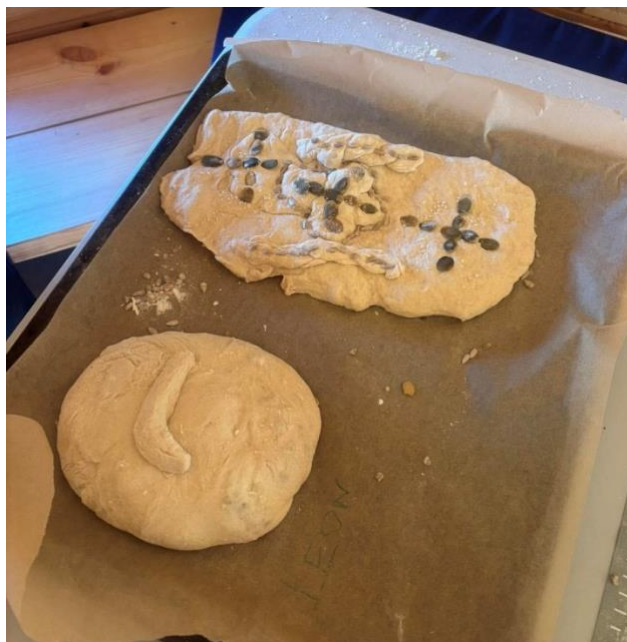
odwiedzają nas w naszym domku. Wykonywaliśmy także tarcze obronną, odnoszącą się do zaufania Panu Bogu i tworzyliśmy wspólny mur obronny z papierowych cegiełek, na których zapisywaliśmy i rysowaliśmy to, co przypomina nam o Bogu.

We wrześniu odbyła się jeszcze jedna szkółka niedzielna, na której przygotowaliśmy się do corocznego Dziękczynnego Świąta Żniw. Historia biblijna, która towarzyszyła nam w ten niedzielny poranek to historia proroka Eliasza i wdowy z Sarepty. Wiemy, że prorocy byli tak blisko Boga, że wiedzieli co On chce im

przekazać. Tak więc, gdy nastąpiła susza Bóg posłał Eliasza do miasta Sarepta, żeby tam zamieszkał, a gdy Eliaz wszedł do bram miasta spotkał kobietę zbierającą drwa i poprosił ją o wodę do picia i chleb, żeby mógł się pożywić. Wdowa zaufała słowom proroka, który zapewnił ją, że nie zabraknie jej mąki i oliwy do czasu kiedy znowu spadnie deszcz. Wdowa upiekła chleb i poczęstowała Eliasza i stało się tak jak powiedział, bo słowo Boga jest wierne, a my zaufajmy jego Słowu. Gdy już posłuchaliśmy co Bóg chciał nam przekazać, nadszedł czas na wspólne pochylenie się nad jego darami, dlatego podzieliliśmy się krakersami i wodą, podziękowaliśmy Panu za naszą szkółkową rodzinę i jego dary, którymi nas karmi. Następnie umyliśmy ręce, podkasaliśmy rękawy, nasi silni koledzy rozłożyli stoły i do pracy..... W tym roku poprzeczka została podniesiona, bo otrzymaliśmy do wykonania prawdziwy chleb z ziarnami siemienia lnianego, dyni i słonecznika, formowaliśmy piękne bochenki, trochę kleiły nam się ręce i wszystko czego dotknęliśmy. Na nasze szczęście z pomocą przyszli rodzice, ufffff to było wyczerpujące zajęcie. Dziękujemy pani Malwinie i panu Wojtkowi za nieocenioną pomoc i duże pokłady cierpliwości do naszych kulinarnych podbojów. Efektem wspólnej pracy są piękne i pachnące

bochenki, które umieścimy na ołtarzu podczas Dzięczynnego Świąta Żniw już za tydzień, przyjdźcie i zobaczcie, a przede wszystkim wspólnie z nami dziękujcie Panu za jego dary. Czekamy na Was.

Dzieci i młodzież ze szkoły niedzielnej (razem z panią Lilą 😊)

SPOTKANIA CYKLICZNE W NASZEJ PARAFII

Plan Nabożeństw październik 2026 r.

Data	Tekst kazalny	Uroczystość	Wejsuny	Pisz
04.10.	Mk 8,1-9	18. Niedziela po Trójcy Świętej Dziękczynne Święto Żniw	Wejsuny 10:00 	
11.10.	Ef 4,22-32	19. Niedziela po Trójcy Świętej	09:00 	11:00
18.10.	Mk 2,23-28	20. Niedziela po Trójcy Świętej	09:00 	11:00
25.10.	Jr 29,1.4-7.10-14	21. Niedziela po Trójcy Świętej	09:00 	11:00
01.11.	Mt 10,26a-33	22. Niedziela po Trójcy Świętej 509. Pamiątka Reformacji	09:00 	11:00

Legenda: - Spowiedź i Komunia Święta; - Kawiarenka Parafialna;

 - transport na nabożeństwo; - szkółka dla dzieci;

 - transmisja online na kanale YouTube.

 - transmisja na parafialnym profilu Facebook

Zapraszamy na nabożeństwa na kanale www.YouTube.com

Nazwa kanału: Parafia EA w Pisz

Prosimy o subskrypcję naszego parafialnego kanału!

**Transmisja w TVP2 31.10.2026, godz. 17:10 – Święto Reformacji
– nabożeństwo w Goleszowie**

Szkółki niedzielne dla dzieci w Wejsunach!

Serdecznie zapraszamy dzieci i młodzież przed konfirmacyjną na szkoły niedzielne!

W niedzielę o godz. 09:00 równoległe do nabożeństwa w Wejsunach.

Szkółki odbywają się w domku grillowym przy naszym kościele. Spotkania prowadzi pani pastorowa Lilianna Pysz.

Plan szkółek niedzielnych na październik:

04.10.2026r. godz. 10:00

11.10.2026r. godz. 9:00,

18.10.2026r. godz. 9:00,

25.10.2026r. godz. 9:00,

01.11.2026r. godz. 9:00.

Serdecznie zapraszamy!

KOLACJA REFORMACYJNA

31.10.2026 r. (sobota)

o godz. 18:00

w kaplicy ewangelickiej
w Pisz

509
PAMIĄTKA
REFORMACJI

+

TYLKO CHRYSTUS
TYLKO WIARA
TYLKO ŁASKA
TYLKO PISMO

WIARA · WSPÓLNOTA · ŚWIADECTWO

Zapraszamy i Prosimy o wsparcie w organizacji tego wydarzenia.

Fundusz Dla Żywych

ZŁÓŻ OFIARĘ
NA PRACĘ DLA DZIECI
W NASZEJ PARAFII

*Niech pamięć będzie
w sercu,
a nie w sztucznych
kwiatkach.*

Światło pamięci
nie gaśnie,
gdy pomaga
innym żyć i wzrastać.

WSPARCIE
SZKÓŁKI
NIEDZIELNEJ

MATERIAŁY
KATECHETYCZNE

WYJAZDY
I SPOTKANIA
FORMACYJNE

ROZWÓJ
TALENTÓW
DZIECI

Ofiara, która daje życie.

PARAFIA EWANGELICKO-AUGSBURSKA W PISZU

WIARA • WSPÓLNOTA • PRZYSZŁOŚĆ

Informacje z działalności Powiatowego Środowiskowego Domu Samopomocy w Białej Piskiej wrzesień 2026r.

Pogoda sprzyja więc każdą chwilkę spędzamy na naszym podwórzu korzystając ze zdrowotnych właściwości ruchu na świeżym powietrzu. Ostatnio rozpoczęliśmy coroczne zmagania drużynowe w bocce, byliśmy też w stadninie koni w Zabielnem, gdzie niektórzy z nas mieli okazję pierwszy raz w życiu zobaczyć i dotknąć konia. Świątowaliśmy też dzień kropki- nie tylko nakrapianymi ubraniami, ale też nieskrępowaną kreatywnością tworzenia prac plastycznych przy wykorzystaniu kropeczek. Na zaproszenie zaprzyjaźnionego PŚDS z Pizsa wzięliśmy udział w XVI Turnieju Tańca, a pod koniec miesiąca odwiedziły nas Panie z lokalnego stowarzyszenia grupa "Bez granic" i wspólnie uczyliśmy się tworzyć piękne świece z pachnącego wosku sojowego. Pozdrawiamy serdecznie!

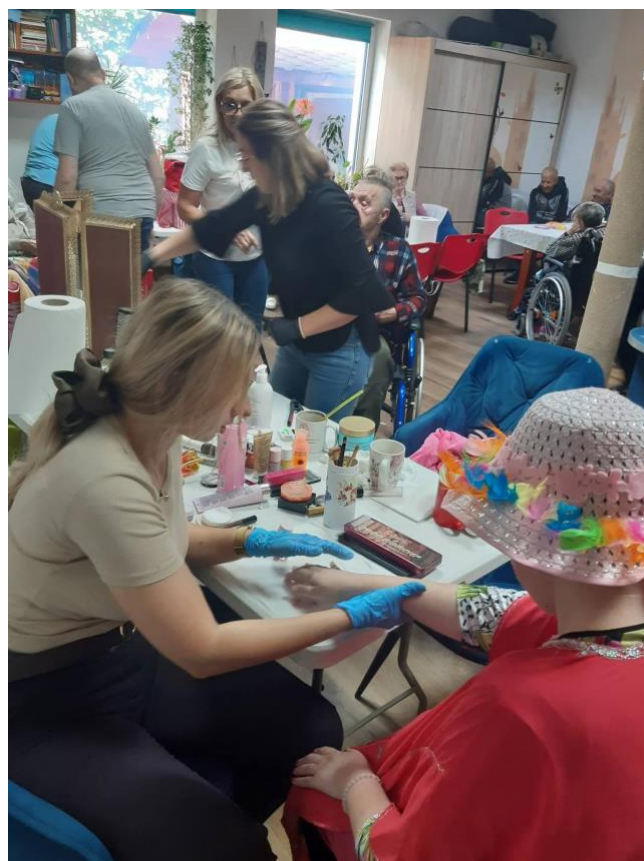

Relacja i zdjęcia: Piotr Dobosz

Informacje z działalności Środowiskowego Domu Samopomocy w Piszu wrzesień 2026r.

Ostatni miesiąc kalendarzowego lata minął nam bardzo aktywnie i radośnie. Jak co roku odbył się już XVI Wojewódzki Turniej Tańca ŚDS -ów, w którym udział wzięło 13 Domów. Wszyscy pokazali przepiękne układy taneczne, nawiązując do hasła "Czas rozwinąć skrzydła". Po występach wszyscy uczestnicy, zaproszeni goście bawili się przy skocznej muzyce, która każdemu "dodała skrzydeł". Jednego dnia widzieliśmy świat na różowo, gdyż obchodziliśmy Dzień Koloru Różowego. Ubrani w różowe barwy wykonywaliśmy plakaty różnymi technikami, które zdobią nasze korytarze. Podczas Dnia Urody mieliśmy coś dla ciała i duszy, czyli zabiegi kosmetyczne na twarz, dłonie i włosy. W tym dniu uczestnicy czuli się zrelaksowani i piękni. Korzystając z ładnej pogody wyruszyliśmy "Parostatkiem w piękny rejs". Podczas pływania podziwialiśmy piękno naszej rzeki Pisy i jeziora Roś. To był cudownie spędzony czas na łonie natury. Mamy nadzieję, że pogoda będzie sprzyjać, aby spędzać czas na świeżym powietrzu.

Relacja i zdjęcia: Violetta Zakrzewska

Wystawa „25-lecie Kościołów Pokoju na Liście UNESCO” otwarta w Sejmie RP

Miały być nietrwałe. A przetrwały stulecia.

W środę, 16 września, w holu głównym gmachu Sejmu RP uroczystie otwarto wystawę „25-lecie Kościołów Pokoju na Liście UNESCO”. Powstała ona z inicjatywy wicemarszałek Sejmu Moniki Wielichowskiej oraz poseł Zofii Czernow, a jej autorem jest ks. Paweł Meler, proboszcz Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Świdnicy.

Sam pomysł zorganizowania wystawy w Sejmie narodził się kilka miesięcy wcześniej, podczas tradycyjnego Ekumenicznego Kolędowania w Kościele Pokoju w Jaworze, które odbyło się 6 stycznia z udziałem poseł Zofii Czernow. To wówczas ks. Tomasz Stawiak zaproponował, aby zorganizowanie wystawy w holu Sejmu RP stało się jednym z elementów obchodów 370-lecia Kościoła Pokoju w Jaworze oraz 25-lecia wpisania Kościołów Pokoju na listę UNESCO.

W uroczystości wzięli udział parlamentarzyści oraz zaproszeni goście, wśród nich zwierzchnik Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP bp Jerzy Samiec, ks. Adam Bujok, wikariusz Biskupa Kościoła i Anna Wrzesińska, koordynatorka ds. kontaktów międzynarodowych, a także przedstawiciele parafii, samorządów i osoby od lat związane z Kościołami Pokoju.

Wicemarszałek Sejmu Monika Wielichowska podczas otwarcia wystawy podkreśliła bezcenną wartość historyczną i duchową dolnośląskich świątyń: „Cieszę się, że możemy opowiedzieć w Sejmie o jednym z największych skarbów Dolnego Śląska. Kościoły w Świdnicy i Jaworze są świadectwem wiary, determinacji i wspólnoty. Pokazują, że nawet w trudnych warunkach można budować coś wielkiego i trwałego. Ich historia robi ogromne wrażenie. Powstały po wyniszczającej wojnie trzydziestoletniej. Budowano je pod ogromnymi ograniczeniami – poza murami miast, bez wież, bez kamienia i cegły, z drewna, gliny, piasku i słomy. Miały być nietrwałe. A przetrwały stulecia. I właśnie w tym jest ich niezwykła siła. Pokazują, że nawet po wojnie, nawet w trudnych warunkach, można budować coś wielkiego i trwałego.

Dziękuję pani poseł Zofii Czernow, ks. Pawłowi Melerowi oraz wszystkim, którzy przygotowali dzisiejsze wydarzenie i troszczą się o to wyjątkowe dziedzictwo. Gratuluję dwudziestu pięciu lat obecności Kościołów Pokoju na Liście UNESCO. I życzę, abyśmy potrafili nie tylko je podziwiać, ale również słuchać ich historii. Bo mówią nam coś bardzo ważnego: z ograniczeń może narodzić się siła, z ruin

można odbudować wspólnotę, a pokój – jeśli o niego dbamy – może przetrwać pokolenia” – powiedziała wicemarszałek Wielichowska.

Kościół Pokoju przetrwał ponad trzy i pół wieku i należy dziś do najcenniejszych zabytków europejskiego dziedzictwa.

Wystawa, podzielona na kilkanaście plansz, w zwięzły sposób przedstawia historię powstania obu świątyń, ich wystrój architektoniczny oraz życie parafialne. Pokazuje nie tylko niezwykłość konstrukcji i bogactwo barokowych wnętrz, lecz również życie wspólnot, które przez kolejne pokolenia gromadziły się w tych miejscach. Polichromie, emporie, loże i elementy wyposażenia są świadectwem historii, ale też zapisanej w drewnie, kolorze i obrazie luterkańskiej teologii. W wyjątkowy sposób podkreśla ona zarazem kruchość, jak i siłę tych obiektów na przestrzeni blisko czterech wieków.

W 2001 roku Kościół Pokoju w Świdnicy i Jaworze zostały wpisane na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. Wpis potwierdził ich wyjątkową powszechną wartość jako unikatowych świadectw historii, architektury i dziedzictwa niematerialnego.

Jednym z tematów wystawy jest także odpowiedzialność za zachowanie tego wyjątkowego, a zarazem kruchego dziedzictwa. Kościół, zbudowany z materiałów uznawanych za nietrwałe, wymagają nieustannej troski i specjalistycznych prac konserwatorskich. Jubileusz 25-lecia wpisu na Listę UNESCO jest więc nie tylko okazją do przypomnienia ich historii i światowego znaczenia, ale również do zwrócenia uwagi na zobowiązanie wobec przyszłych pokoleń.

Po uroczystym otwarciu wystawy zaproszeni goście zostali podjęci poczęstunkiem w Senacie RP. Spotkanie stało się okazją do dalszych rozmów o historii i współczesnym znaczeniu Kościołów Pokoju, ich ochronie oraz o odpowiedzialności za dziedzictwo, które od ćwierć wieku znajduje się na liście światowego dziedzictwa UNESCO.

Dla parafii w Jaworze i Świdnicy wystawa w Sejmie to szczególny moment i piękna forma promocji ich miast oraz dziedzictwa – wyraz nadziei, że zachęci ona osoby jeszcze nieznające Kościołów Pokoju do zobaczenia ich na własne oczy.

W ramach obchodów 25-lecia wpisu na Listę UNESCO parafia świdnicka planuje również: konferencję „Misja i trwałość” w Kościele Pokoju w Świdnicy oraz koncert Rafała Blechacza z Orkiestrą Filharmonii Poznańskiej pod dyktando Łukasza Borowicza.

Źródło: www.luteranie.pl

Zespół do spraw zbadania przypadków skrzywdzenia o charakterze seksualnym.

20 września 2026 r. rozpoczął przyjmowanie zgłoszeń powołany przez Synod Kościoła Zespół do spraw zbadania przypadków skrzywdzenia o charakterze seksualnym, których to nadużyć dopuściły się osoby działające w imieniu Kościoła. Zadaniem Zespołu jest stworzenie bezpiecznej i poufnej przestrzeni dla osób, które doświadczyły w przestrzeni Kościoła krzywdy molestowania lub wykorzystania seksualnego – zarówno w dzieciństwie czy młodości, jak i w życiu dorosłym. Celem jest wysłuchanie świadectw, wyjaśnienie zgłaszanych przypadków oraz w razie potrzeby, rekomendowanie odpowiedniej pomocy psychologicznej osobom poszkodowanym.

Osoby, które doświadczyły skrzywdzenia o charakterze seksualnym ze strony osoby działającej w imieniu naszego Kościoła, mogą kontaktować się bezpośrednio z Zespołem. Zgłoszenia są traktowane jako poufne i można ich dokonać pisemnie, elektronicznie lub bezpośrednio pod wskazanym numer telefonu.

List zespołu przygotowawczego do spraw zbadania przypadków skrzywdzenia o charakterze seksualnym przez osoby działające w imieniu Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP

Drogie Siostry i Drodzy Bracia Ewangelicy,

Kościół powinien być miejscem, w którym możemy czuć się bezpiecznie, otoczeni szacunkiem i troską. Dlatego szczególnie bolesne są sytuacje, w których osoba działająca w imieniu Kościoła – duchowny, pracownik świecki, katecheta, wolontariusz bądź inna osoba związana z działalnością wspólnoty – dopuściła się wobec kogoś skrzywdzenia o charakterze seksualnym. Rada Synodalna Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP, w porozumieniu z Konsystorzem Kościoła i Konferencją Biskupów, działając na podstawie mandatu Synodu Kościoła, powołała **zespół przygotowawczy do spraw zbadania przypadków skrzywdzenia o charakterze seksualnym przez osoby działające w imieniu Kościoła**. Zadaniem zespołu jest przede wszystkim stworzenie bezpiecznej przestrzeni dla osób, które doświadczyły takiej krzywdy oraz zebranie ich świadectw. Zespół zwraca się do wszystkich osób, które **w przeszłości lub obecnie doświadczyły skrzywdzenia o charakterze seksualnym ze strony osób działających w imieniu naszego Kościoła**. Dotyczy to zarówno tych ofiar, które były niepełnoletnie w chwili zdarzenia, jak i osób dorosłych. Zgłoszenia mogą dotyczyć wydarzeń, które zaszły wiele lat temu, a także sytuacji, które miały miejsce w ostatnim czasie. Jeżeli takie doświadczenie

stało się Państwa udziałem, **zachęcamy do kontaktu z zespołem**. Nie trzeba mieć pewności, jak zakwalifikować to, czego się doświadczyło. Nie trzeba też samodzielnie rozstrzygać, czy sprawa należy do kompetencji zespołu. Zawiadomienie może być złożone **pisemnie, drogą elektroniczną lub ustnie – wówczas ma ono formę protokołu**. Po otrzymaniu takiego zgłoszenia zespół sprawdza, czy dana sprawa mieści się w zakresie jego działania i podejmuje dalsze czynności. W ramach swojej pracy może wysłuchać osobę zgłaszającą, świadków oraz zapoznać się z dostępnymi dokumentami. Ma również możliwość prowadzenia kwerendy w archiwach Kościoła w zakresie potrzebnym do wyjaśnienia danego przypadku. **Zgłoszenie i postępowanie przed zespołem ma charakter poufny**. Członkowie zespołu oraz osoby uczestniczące w jego pracach są zobowiązani do zachowania tajemnicy, w szczególności w odniesieniu do danych osobowych i informacji o charakterze wrażliwym. Celem tych działań nie jest jedynie zebranie informacji z przeszłości. Zespół, po zakończeniu postępowania, może formułować rekomendacje dotyczące **pomocy osobie poszkodowanej**, atakże działań organizacyjnych, które mają służyć wyeliminowaniu przyczyn stwierdzonego nadużycia. W określonych sytuacjach możliwe jest również podjęcie działań związanych z zawiadomieniem o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Dlatego zwracamy się z prośbą: **Jeżeli Ty lub ktoś, kogo znasz, doświadczył skrzywdzenia o charakterze seksualnym ze strony osoby działającej w imieniu Kościoła – nie pozostawaj z tym sam i nie odkładaj sprawy na potem**. Kontakt z zespołem może być sposobem na opowiedzenie o swoim doświadczeniu, którego być może przez wiele lat nie można było wypowiedzieć.

Zgłoszenia prosimy kierować pocztą elektroniczną na adres:

zgłoszenie.luteranie@proton.me

lub telefonicznie pod numerem 512 276 289, pod którym członkowie zespołu dyżurują w

każdy poniedziałek od 13.00 do 15.00.

Jeżeli nie jesteś pewien, czy Twoje doświadczenie mieści się w zakresie prac zespołu, **również możesz się z nami skontaktować**. Zespół sprawdzi, czy zgłoszona sprawa

należy do jego właściwości. Prosimy także o przekazanie tej informacji osobom, które mogą jej potrzebować. **Chcemy słuchać i pomagać, aby osoby skrzywdzone nie pozostawały same ze swoim doświadczeniem.**

Z wyrazami szacunku i troski

Zespół przygotowawczy ds. zbadania przypadków skrzywdzenia o charakterze

seksualnym przez osoby działające **w imieniu Kościoła:**

Kamilla Hertmanowska-Maniuk,

Magdalena Lebek,

Roman Hilscher

Informacja przygotowana w związku z uchwałą Rady Synodalnej Kościoła Ewangelicko- Augsburgskiego w RP nr RS/XV/1/VII/2026 z dnia 1 lipca 2026 r.

Źródło: www.luteranie.pl

**ROK KOŚCIELNY W KOŚCIELE EWANGELICKO-
AUGSBURSKIM**

Dziękczynne Święto Żniw

W niedzielę po 29 września Kościół obchodzi Dziękczynne Święto Żniw. Ewangelię św. przewidzianą na ten dzień czytamy z Łk 12,(13.14)15-21 [Biblia Ekumeniczna];

12.13 Wtedy ktoś z tłumu odezwał się: Nauczycielu, nakłoń mego brata, aby podzielił się ze mną spadkiem.

12.14 Lecz On odpowiedział: Człowieku, kto Mnie ustanowił sędzią lub rozjemcą między wami?

12.15 I powiedział do nich: Uważajcie i wystrzegajcie się wszelkiej chciwości, bo nawet jeżeli ktoś opływa w bogactwo, jego życie nie od tego zależy.

12.16 Opowiedział im też przypowieść: Pewnemu zamożnemu człowiekowi pole wydało obfity plon.

12.17 Rozwahał więc: Co tu zrobić? Gdzie ja pomieszczę swoje zbiory? 12.18 W końcu powiedział: Tak uczynię: Zburzę moje spichlerze, a pobuduję większe i w nich zgromadzę całe moje zboże i dobra.

12.19 I powiem sobie: Masz wielkie bogactwa złożone na wiele lat, odpoczywaj, jedz, pij i wesel się.

12.20 Ale Bóg oznajmił mu: Głupcze, tej nocy zażądają od ciebie twojej duszy! Czyje więc będzie to, co zgromadziłeś?

12.21 Tak będzie z każdym, kto gromadzi skarby dla siebie, a nie jest bogaty przed Bogiem.

Pamiętka Reformacji

31 października jest obchodzony w Kościele Ewangelicko-Augsburskim jako Pamiętka Reformacji.

Święto to nawiązuje do ogłoszenia 95 tez przez augustiańskiego zakonnika ks. dr. Marcina Lutra.

Luter ogłosił tezy 31 października 1517 r. w Wittenberdze zachęcając do dyskusji na temat pokuty i odpustów. Chciał również przypomnieć ówczesnemu Kościołowi o Bogu i jedynym źródle wiary jakim jest Pismo Święte. Wydarzenie to zapoczątkowało Reformację, czyli odnowę Kościoła chrześcijańskiego.

Przesłanie Reformacji streszcza się w krótkich zasadach: Tylko Jezus Chrystus jest Zbawicielem, Bożym Synem. Nie ma innych pośredników między Bogiem a człowiekiem. Tylko z Bożej łaski przez wiarę człowiek jest usprawiedliwiony. Tylko Pismo Święte jest źródłem objawienia Boga

i drogowskazem w życiu każdego chrześcijanina. Tylko poprzez Słowo Boże głoszone w kazaniu i sakramentach Duch Święty budzi wiarę.

Reformacja przypomniała znaczenie Bożego Słowa i podkreśliła, że Kościół powołany jest do głoszenia Ewangelii. Wskazała na indywidualną relację z Bogiem, odpowiedzialność za siebie, za innych ludzi i świat wokół nas.

Ks. dr Marcin Luter podkreślił, że Boża łaska jest darem, którego nie da się kupić lub pozyskać, a Chrystus jest jedynym pośrednikiem pomiędzy Bogiem a człowiekiem. Krzyż i zmartwychwstanie wyrwają człowieka z bezsilności i niemocy, wyzwalają każdą osobę, aby mogła prawdziwie służyć Bogu i innym.

Reformacja uruchomiła procesy, które nie tylko zmieniły sytuację religijną Europy, ale zapoczątkowały również głębokie przemiany w przestrzeni kulturowej, społecznej, gospodarczej i politycznej. Ewangelicyzm wpłynął na rozwój kultury, języków narodowych, szkolnictwa, muzyki sakralnej, działalności społecznej oraz świadomości obywatelskiej w Europie.

Z Wittenbergi Reformacja wyruszyła w świat i stała się jego obywatelką. Dzisiaj Kościoły luterzańskie na świecie liczą ok. 80 mln członków, a do dziedzictwa duchowego Reformacji przyznaje się kilkaset milionów chrześcijan.

W Pamiątkę Reformacji ewangelicy spotykają się na okolicznościowych nabożeństwach, podczas których śpiewany jest hymn Kościoła, pieśń **Warownym grodem jest nasz Bóg** autorstwa ks. Lutra (powstała w 1546 r., a jej tekst oparty jest na słowach z Psalmu 46).

Ewangelię św. przewidzianą na ten dzień czytamy z Mt 10,26b-33 [Biblia Ekumeniczna];

10.26 Nie bójcie się ich. Nie ma bowiem nic zatajonego, co nie zostałoby ujawnione ani też nic ukrytego, co nie zostałoby poznane.

10.27 Co mówię wam w ciemności, powtarzajcie w świetle, a co słyszycie mówione szeptem, rozgłaszajcie na dachach.

10.28 Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej tego, który duszę i ciało może zatracić w Gehennie.

10.29 Czy nie sprzedają dwóch wróbli za asa? A przecież wbrew woli waszego Ojca żaden z nich nie spadnie na ziemię.

10.30 U was zaś policzone są nawet wszystkie włosy na głowie

10.31 Dlatego nie bójcie się: Jesteście cenniejsi niż wiele wróbli.

10.32 Do każdego więc, kto przyzna się do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed Moim Ojcem, który jest w niebie.

10.33 A kto by się wyrzekł Mnie przed ludźmi, tego i Ja wyrzeknę się przed Moim Ojcem w niebie.

Źródło: www.luteranie.pl

SZCZEGÓLNE DNI W KOŚCIELE EWANGELICKO-AUGSBURSKIM W POLSCE

Dzień ewangelisty Łukasza

18 października Kościół obchodzi dzień ewangelisty Łukasza.

Ewangelię św. przewidzianą na ten dzień czytamy z Łk 1,1-4 [Biblia Ekumeniczna];

1.1 Wielu podjęło się już opisanie wydarzeń, które dokonały się wśród nas,

1.2 zgodnie z tym, jak je przekazali ci, którzy od początku byli naocznymi Świadcami i sługami Słowa.

1.3 Uznałem też i ja za właściwe, najczcigodniejszy Teofilu, wszystko dokładnie zbadać i po kolei wiernie ci opisać,

1.4 abyś nabrał przekonania, że to, czego cię nauczono, jest prawdziwe.

Dzień apostołów Szymona i Judy

28 października Kościół obchodzi dzień apostołów Szymona i Judy.

Ewangelię św. przewidzianą na ten dzień czytamy z J 15,17-25 [Biblia Ekumeniczna];

15.17 To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali.. Nienawiść ze strony świata 1

5.18 Jeśli świat was nienawidzi, wiedźcie, że Mnie wcześniej znienawidził.

15.19 Gdybyście byli ze świata, świat miłowałby was jak swoją własność. Ponieważ jednak ze świata nie jesteście, bo Ja was wybrałem ze świata, dlatego świat was nienawidzi.

15.20 Przypomnijcie sobie Słowo, które Ja wam powiedziałem: Sługa nie jest większy od swego pana. Jeśli Mnie prześladowali, to i was będą prześladować. Jeśli Moje słowo zachowali, to i wasze zachowają.

15.21 To wszystko zaś uczynią wam z powodu Mojego imienia, bo nie znają Tego, który Mnie posłał.

15.22 Gdybym nie przyszedł i nie powiedział im, nie mieliby grzechu. Teraz jednak nie mają wytłumaczenia dla swojego grzechu.

15.23 Kto Mnie nienawidzi, nienawidzi także Mojego Ojca.

15.24 Gdybym nie dokonał wśród nich dzieł, których nikt inny nie dokonał, nie mieliby grzechu. Teraz jednak zobaczyli je, a mimo to znienawidzili i Mnie, i Mojego Ojca.

15.25 Ale to się stało, aby wypełniło się słowo, napisane w ich Prawie: Znienawidzili Mnie bez powodu.

Budowanie mostów

Kilka dni temu miałem okazję podróżować przez Alpy. Trasa prowadziła po jednym z najśłynniejszych wiaduktów kolejowych w Europie – wpisanym na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. Kiedy pociąg powoli pokonywał kamienne łuki zawieszane wysoko nad przepaścią, pomyślałem, że jest to coś znacznie więcej niż tylko imponujące osiągnięcie inżynierii.

Ten wiadukt łączy dwa brzegi, dwie góry rozdzielone głęboką doliną. Dzięki niemu ludzie mogą dotrzeć tam, gdzie wcześniej dotarcie było niemal niemożliwe. Mogą spotkać się z tymi, którzy mieszkają po drugiej stronie.

Pomyślałem wtedy, że świat bez mostów byłby światem zamkniętych dolin. Każda społeczność żyłaby tylko własnymi sprawami, pielęgnowała swoje tradycje i obracała się wyłącznie wśród swoich. Nie byłoby spotkań z drugim człowiekiem, poznawania jego historii, jego sposobu myślenia ani jego wrażliwości.

Dlatego tak często mówimy o „budowaniu mostów”. **Nie chodzi przecież o beton, stal czy kamień. Chodzi o ludzi. O odwagę przekraczania tego, co nas dzieli.**

Budowanie mostów nie jest łatwe. Wymaga przede wszystkim pracy nad samym sobą. Zanim spróbuję przekonać drugiego człowieka do swoich racji, powinienem spróbować go zrozumieć. Nawet wtedy, gdy się z nim nie zgadzam. Nawet wtedy, gdy jego poglądy wydają mi się obce.

Najbardziej boimy się tego, czego nie znamy. Nieznajomy łatwo staje się zagrożeniem. Inność szybko zamienia się w podejrzliwość. Tymczasem bardzo często wystarczyłoby jedno spotkanie, jedna rozmowa, aby odkryć, że po drugiej stronie nie stoi wróg, lecz człowiek – z podobnymi lękami, marzeniami i pragnieniem godnego życia.

Budowanie mostów wymaga również pokory. Czasem trzeba zrezygnować z przekonania, że tylko moje racje są słuszne, a mój sposób patrzenia na świat jest jedyny właściwy. To nie oznacza rezygnacji z własnych wartości. Oznacza uznanie, że drugi człowiek zasługuje na wysłuchanie i szacunek.

Historia uczy nas, że przez wieki za wielkich przywódców uważano tych, którzy zdobywali nowe ziemie, podbijali narody, narzucali swoją władzę

i pozostawiali po sobie imponujące granice państw. Jednak za tymi granicami kryły się łązy, cierpienie, śmierć i pokolenia ludzi noszących w sercach rany wojny. Łatwo wspominać cierpienia, których doznali nasi przodkowie. Trudniej przychodzi nam pamiętać o cierpieniu, jakie nasi przodkowie zadawali innym. Jeszcze trudniej przyznać, że także nasze decyzje mogą dziś powodować ból drugiego człowieka. W takich sytuacjach bardzo łatwo usprawiedliwiamy samych siebie, tłumacząc wszystko dobrem własnego narodu czy własnej wspólnoty.

A przecież byli również inni wielcy przywódcy. Tacy, którzy nie budowali swojej wielkości na podbojach, lecz na pojednaniu. Szukali dróg porozumienia, przebaczenia i współpracy. Rozumieli, że pokój wymaga odwagi nie mniejszej niż wojna. Wiedzieli, że czasem trzeba z czegoś zrezygnować, czymś się podzielić, aby wszyscy mogli żyć bezpiecznie.

Mam wrażenie, że współczesna polityka coraz bardziej odchodzi od takiego myślenia. Zamiast szukać tego, co wspólne, koncentrujemy się na tym, co nas różni. Przeciwnik polityczny coraz częściej staje się wrogiem. Nie potrafimy dostrzec dobra, które uczynił ktoś z innego środowiska. Chętniej wypominamy błędy, niż dziękujemy za to, co się udało.

Mam żal do polityków wszystkich opcji, że zamiast robić to, co uważają za słuszne, coraz częściej uznają za słuszne to, co wskazują sondaże. Nie biorą pod uwagę, że słowa mają ogromną moc. Aby przypodobać się wyborcom lub poszerzyć grono swoich zwolenników, wypowiadają coraz mocniejsze i bardziej skrajne sądy. Niestety, bardzo często dotyczą one innych ludzi – zwłaszcza tych, którzy są słabsi lub znajdują się w trudnej sytuacji.

Tak dzieje się choćby w odniesieniu do uchodźców. Ci ludzie zamiast czuć się u nas gośćmi, coraz częściej mają poczucie, że są niechciani. Traktujemy ich jak intruzów, choć nierzadko wykonują pracę, której wielu z nas nie chce podejmować, a która jest niezbędna dla sprawnego funkcjonowania naszego państwa. Mam żal, że politycy z taką łatwością pozbawiają ich praw oraz tak ostro i „odważnie” wypowiadają się przeciwko nim. Podobnie dzieje się w relacjach międzynarodowych.

Mam również żal do polityków, którzy z odwagą odbierają odznaczenia i order, zamiast wykazać się mądrością w rozwiązywaniu konfliktów. Łatwiej jest publicznie grozić, oskarżać i stawiać żądania, niż szukać rozwiązań, które – choć nie idealne – pozwolą zachować wzajemny szacunek i pozwolą „zachować twarz” obu stronom.

Mam nadzieję, że przynajmniej zdają sobie sprawę, jak wielką krzywdę swoją postawą wyrządzają. Nie przede wszystkim innym przywódcom czy politykom, lecz tysiącom najsłabszych ludzi, którzy zaczynają bać się żyć w naszej ukochanej Polsce.

Dobrym przykładem są nasze relacje z Ukrainą. Gdy rozpoczęła się pełnoskalowa rosyjska agresja, otworzyliśmy swoje domy i serca. Miliony Polaków pomagały uchodźcom. Dzieliliśmy się mieszkaniem, czasem, pieniędzmi i życzliwością. Byliśmy z tego dumni – i słusznie.

Dzisiaj coraz częściej wracają bolesne wydarzenia z historii. Coraz częściej słyszymy język pretensji, oskarżeń i wzajemnych żądań. Historia jest ważna. Krzywdy trzeba nazywać po imieniu. Pamięć jest potrzebna. **Nie może jednak stać się narzędziem niszczenia przyszłości.**

Jeżeli naprawdę zależy nam na bezpieczeństwie naszych dzieci i wnuków, potrzebujemy więcej mostów niż murów. **Potrzebujemy więcej rozmowy niż wzajemnych oskarżeń. Potrzebujemy pamięci, która prowadzi do pojednania, a nie do kolejnych konfliktów.**

Coraz częściej słyszę od osób z Ukrainy, że boją się mówić po ukraińsku na ulicy. To powinno nas niepokoić. **Nie dlatego, że mamy rezygnować z własnej historii czy własnej tożsamości, ale dlatego, że lęk drugiego człowieka zawsze jest porażką wspólnoty.**

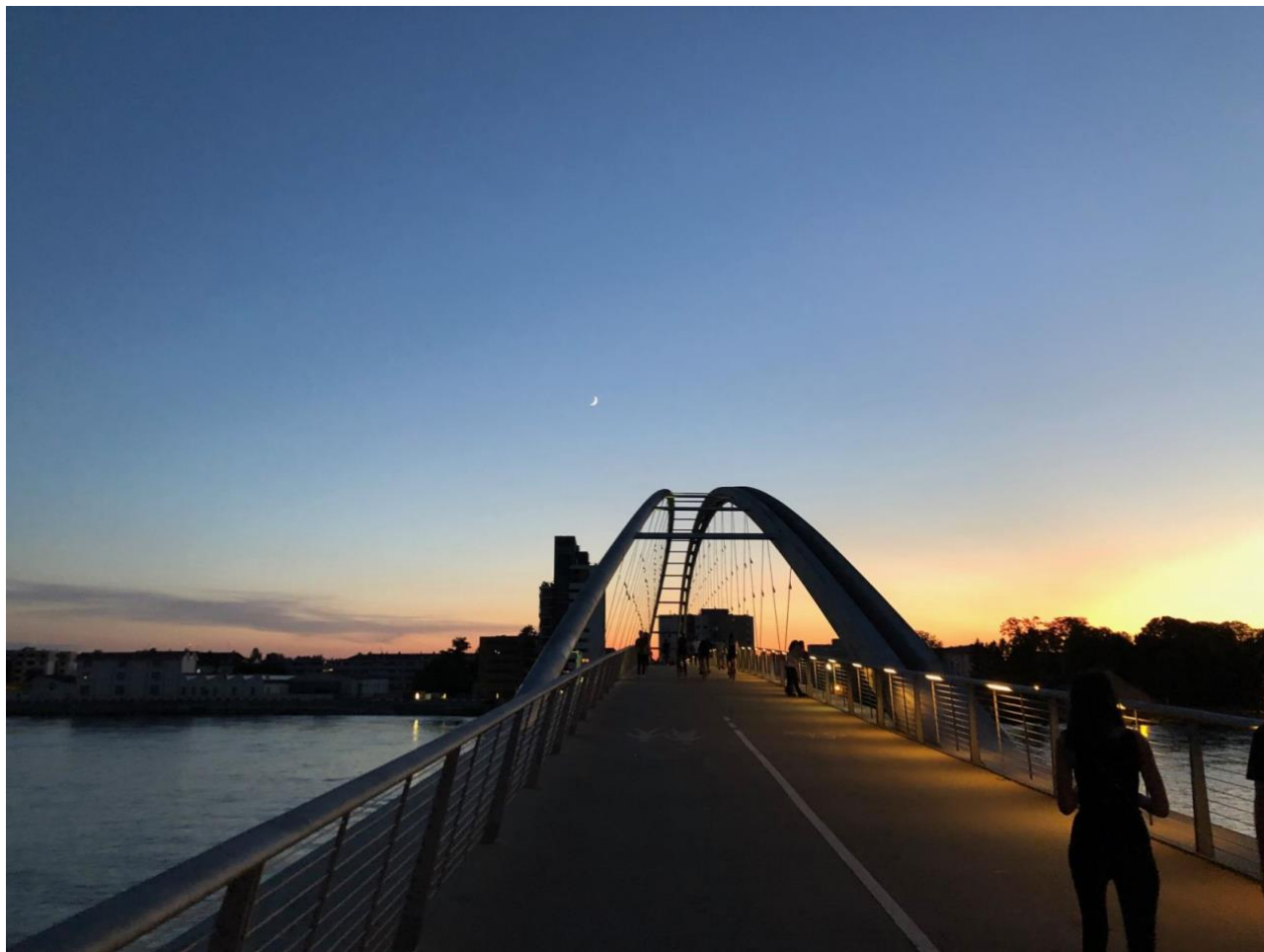
Jezus nie budował murów. Przekraczał granice religijne, społeczne i narodowe. Rozmawiał z Samarytanką, uzdrawiał córkę Kananejki, zatrzymał się przy pogardzanym celniku Zacheuszu. W każdym człowieku widział przede wszystkim człowieka.

Chrześcijanin nie jest powołany do pogłębiania podziałów. Jest powołany do pojednania.

Apostoł Paweł przypomina: „Jeśli można, o ile to od was zależy, ze wszystkimi ludźmi pokój miejcie” (Rz 12,18).

Budowanie mostów jest trudniejsze niż wznoszenie murów. Mury buduje się ze strachu. Mosty buduje się z odwagi.

A świat – także nasza Polska – potrzebuje dzisiaj ludzi, którzy będą mieli odwagę budować mosty.

ROK NABOŻEŃSTWA EWANGELICKIEGO

***Rok 2026 jest Rokiem Nabożeństwa
Ewangelickiego.***

Z tej okazji chcemy przybliżyć temat „Istota
Nabożeństwa” zaczerpnięty ze „Śpiewnika
Ewangelickiego”

*Gdzie są dwaj lub trzej zgromadzeni w imię
moje, tam jestem pośród nich. Mt 18,20*

2026
**ROK NABOŻEŃSTWA
EWANGELICKIEGO**

Ewangelickie rozumienie nabożeństwa

Istota ewangelickiego nabożeństwa zawarta jest w słowach, które na dwa lata przed śmiercią wypowiedział ks. Marcin Luter podczas poświęcenia pierwszego luterńskiego kościoła w Torgawie pod Wittenbergą w 1544 roku. Powiedział on wtedy: aby w tym kościele nic innego się nie działo, jak tylko aby „Pan sam z nami mówił przez Słowo swoje święte, a my abyśmy z Nim mówili przez modlitwę i śpiew pochwalny.” Nabożeństwo jest więc dialogiem Boga z ludem i ludu ze swoim Bogiem. Ewangelickie nabożeństwo, podobnie jak i nabożeństwo starożytnego Kościoła chrześcijańskiego, ma dwa punkty kulminacyjne: zwiastowanie Słowa Bożego i sprawowanie Sakramentu Ołtarza. Obydwa wierchołki są ze sobą ściśle połączone i nie powinny występować oddzielnie. Chrystusa w nabożeństwie możemy nie tylko słuchać, ale także skosztować i zobaczyć, jak jest dobry. W Słowie Bożym i Sakramencie Ołtarza Jezus jest bowiem prawdziwie obecny. Połączenie Liturgii Słowa z Liturgią Sakramentu Ołtarza i Liturgią Chrztu Świętego zawsze było praktykowane w czasach Reformacji XVI wieku, tak ukształtowane jest nabożeństwo w agendach i w XVI wiecznych, tzw. Porządkach kościelnych (np. : cieszyński Porządek Kościelny Katarzyny Sydonii; Porządek Kościelny Wacława Adama, księcia cieszyńskiego i głogowskiego z roku 1568; Porządek Kościelny Księstwa Pszczyńskiego z roku 1592, czy też liczne porządki mazurskie, tzw. ustawy kościelne). Tak też powinno pozostać nadal w czasach nam współczesnych w trzecim tysiącleciu.

Nabożeństwo składa się więc z liturgii Słowa i liturgii Sakramentu Ołtarza. Słowo „liturgia” pochodzi od greckiego nowotestamentowego słowa „*leiturgia*”, co znaczy „*służba ludu*” (gr. „*laos*” – lud i „*ergon*” – czyn). Liturgia jest więc czynem , dziełem ludu Bożego. Liturgia to nie tylko służba ludu dla Boga, co raczej służba Boga dla swego ludu. Marcin Luter w swej reformie liturgicznej usunął ze starochrześcijańskiego i średniowiecznego nabożeństwa wszystko, wyglądałoby na ofiarę, którą człowiek składa Bogu. To nie człowiek składa Bogu bezkrwawą ofiarę, bo tego nie jest w stanie uczynić, ale Bóg składa człowiekowi krwawą ofiarę w ofierze Jezusa Chrystusa na Golgocie za nasze grzechy. Tak uważali Reformatorzy i tak też zapisane jest w Piśmie Świętym. W nabożeństwie nie powtarzamy tej ofiary, lecz wspominamy ją (anamneza) i w tym wspominaniu ofiarę Pana uobecniamy, przez opowiadanie o zbawczej śmierci Jezusa Chrystusa, ilekroć ten błogosławiony chleb jemy i z kielicha tego pijemy (1 Kor 11,26). Powszechne kapłaństwo wszystkich ochrzczonych i wierzących w kościele ewangelickim uwidocznia się właśnie w liturgii, gdy to wierni i liturg na przemian celebrują nabożeństwo, na przemian śpiewając lub odmawiając wszystkie części liturgiczne nabożeństwa, a

także we wspólnym czytaniu Słowa Bożego (wierni czytają Stary Testament i lekcję apostołską, a ksiądz Ewangelię), w Powszechnej Modlitwie Kościoła.

Nabożeństwo, w którym nie są sprawowane Święte Sakramenty Ołtarza i Chrztu, posiada także swoje najważniejsze momenty, którymi są kazanie i modlitwa.

Każde nabożeństwo zawiera części stałe i zmienne. Części stałe to zasadniczy, niezmienny porządek. Części zmienne (introit, modlitwa, czytanie Słowa Bożego, Powszechna Modlitwa Kościoła i prefacja) zmieniają się w zależności od niedzieli, święta lub samej treści nabożeństwa.

(Ciąg dalszy za miesiąc)

OGŁOSZENIA

Wycieczka Parafialna 2027 na Śląsk Cieszyński!

Wycieczka Parafialna 2027 na Śląsk Cieszyński!

W ramach wycieczki 2027 będziemy zwiedzali najważniejsze miejsca związane z luteranizmem Śląska Cieszyńskiego, będziemy podziwiali piękno Beskidu Śląskiego oraz weźmiemy udział w nabożeństwie przy kamieniu na Równicy w tzw. Leśnym Kościele. Ponadto wiele ciekawych chwil i niespodzianek przeżyjemy w rodzinnych stronach księdza Marcina i pastora Lilianny.

Nocleg: Willa Księżówka Wiślanka

Koszty: 1 000,00 osoba dorosła (parafianin), 500,00 zł młodzież ucząca się i dzieci

Plan ramowy wyjazdu:

26.05 (środa): wyjazd z Pisza, taras widokowy Wisła, kolacja – grill

27.05 (czwartek): nabożeństwo przy kamieniu na Równicy – Leśne Kościoły to miejsca gdzie Ewangelicy gromadzili się na nabożeństwa podczas prześladowań, obiad w Skibówce na Równicy, wyjazd kolejką na Górę Szyndzielnia, wizyta u Bolka, Lolka, Reksia i Szpiega z krainy deszczowców.

28.05 (piątek): Pętla Beskidzka, Koniaków Chata Kawuloka, Centrum Pasterskie, Instrumenty Pasterskie, warsztaty z robienia oscypka, Muzeum Koronki Koniakowskiej, Przełęcz Ochodzita, Kubalonka, Zamek Prezydenta RP w Wiśle – zwiedzane, Skocznia Małysza, kolacja regionalna.

29.05 (sobota): Cieszyn, Studnia Trzech Braci, rotunda, kościół Jezusowy w Cieszynie, Zamek w Grodźcu, spacer po Jaworzu, tętnia oraz spotkanie i biesiada wraz z Zespołem Jasieniczanka w Jasienicy.

30.05 (niedziela): wyjazd do Pisza oraz zwiedzanie Browaru Tychy.

Zapisy na wycieczkę 2027 już otwarte!!!

DANE TELEADRESOWE PARAFII

ks. Marcin Pysz- Proboszcz

Tel.: 790 763 777

Tel. kom. służbowy: 502 620 934

Parafia Ewangelicko - Augsburska w Pisz

pl. Daszyńskiego 12A

12-200 Pisz

tel. 790 763 777

Sekretariat Parafii / Wypożyczalnia Sprzętu Rehabilitacyjnego
czynne: pn. - pt. w godzinach: 8:00 - 15:00

Strona Internetowa Parafii: www.pisz.luteranie.pl

Strona Internetowa Ewangelickiego Stowarzyszenia Betel: www.esbetel.pl

Strona Internetowa Wypożyczalni Sprzętu Rehabilit.: www.betaniapisz.pl

Strona Internetowa Muzeum Miniatur: www.wejsuny.eu

e-mail: luteraniepisz@gmail.com

e-mail: stowarzyszenie.betel@gmail.com

e-mail: betania.pisz@gmail.com

YouTube: Parafia EA w Pisz

Numer konta bankowego Parafii Ewangelicko- Augsburskiej w Pisz:

92 9364 0000 2002 0021 0744 0001 – WMBS w Pisz

78 1600 1462 1859 6292 8000 0001 – BNP Paribas

Ofiary i składki przekazane na konto można odliczyć od podatku!

Numer konta bankowego Muzeum Miniatur i Tradycji Ewangelickiej

24 1600 1462 1859 6292 8000 0003 – BNP Paribas

Darowizna na fundusz historyczny – cele kultu religijnego (można odliczyć od podatku)

Redakcja: ks. Marcin Pysz, Marcin Redzko
